

Οιονεί... Κρατούμενος

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΙΔΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΝΕΩΝ ΑΥΛΩΝΑ (ΕΚΚΝΑ)
ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ

ΜΕ ΤΗΝ ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ (ΟΣΥΕ)

ΕΔΡΑ: ΑΥΛΩΝΑ ΑΤΤΙΚΗΣ Τ.Κ. 190 11 ΤΗΛ./FAX: 22950-29924 • syekkna@yahoo.gr, www.syekkna.gr, osye@otenet.g, www.osye.org.gr

Χρόνος 2ος • Αρ. φύλλου 9 • Ιούνιος - Ιούλιος - Αύγουστος 2010

Γράμμα από το Σπύρο...

06/08/2010

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Μετά από πολλές προσπάθειες κατάφερα να σας γράψω δυο λόγια, λόγια μέσα από την ψυχή μου, λόγια μέσα από τον πόνο μου, λόγια που σε μερικούς ίσως αρέσουν, ίσως δεν αρέσουν. Πριν από 5 μήνες σχεδόν μου έστησαν ενέδρα θανάτου δύο «κυρίες». Δεν κατάφεραν όμως να βγάλουν καλό μεροκάματο για το συμβόλαιο θανάτου που είχαν υπογράψει εναντίον μου.

Με πυροβόλησαν 3 φορές σε απόσταση δύο μέτρων πίσωπλατα, κάποιος είπαν πως ήταν τυχαίο, κάποιος είπαν πως ίσως κάποια βρωμοδουλειά ήταν στη μέση, αυτοί που τα είπαν αυτά ίσως και να νόμιζαν ότι δεν θα ζήσω, ποιος ξέρει;

Να λοιπόν που είμαι στη ζωή, στη ζωή που ήμουν και πριν αλλά με πιο πολλές εμπειρίες και πιο δυνατός. Είναι μεγάλη υπόθεση, κύριοι, να ζεις για **ΕΝΑ** και μόνο χιλιοστό, αυτό λέει πολλά. Το ένα χιλιοστό που με κράτησε στη ζωή θα είναι πολλά χιλιόμετρα για κάποιους που θα τους κάνω να τρέχουν και να μη φτάνουν.

Ευχαριστώ την Παναγιά και μόνο, που με κράτησε στη ζωή.

Τώρα αρχίζει η μάχη. Στη μάχη αυτή, όσο και να ακούγεται «κάπως» σε μερικούς, εγώ θα είμαι ο «οπληρχηγός».

Δυστυχώς μερικοί έκαναν πολιτικό αγώνα πάνω στο αίμα το δικό μου, να μας πουν αν ήταν «νόστιμο» λοιπόν, γιατί είμαι και γλυκοαίματος.

Κάποτε είχα πει «να εύχεστε να μην πάθω τίποτα», τώρα θα το πληρώσουν ακριβά όσοι είναι υπεύθυνοι.

Σταματήστε λοιπόν να σας απασχολούν μόνο οι κρίσεις, αυτές όχι κρίσεις δεν είναι, αλλά

επιληψίες. Ακούστε τα προβλήματα που έχουν οι φύλακες οι μάχιμοι και κοιτάξτε να πάρετε αποφάσεις σωστές και ξεκάθαρες, έτσι ώστε να μην υπάρξει άλλος στη θέση μου.

Πάρτε επιτέλους τις αναφορές που σας κάνουμε στα σοβαρά και αξιολογήστε τις όπως πρέπει.

Προς το παρόν ευχαριστώ όλους τους συναδέλφους τους **μάχιμους**, που ξημεροβραδιάζονται στο πλευρό του πόνου μου. Ευχαριστώ μέσα από τα βάθη της ψυχής μου, τον κύριο Παπανδρέου Ανδρέα, για την πρωτοβουλία που πήρε. Ευχαριστώ τον κύριο Αραβαντινό Αντώνη για τη στήριξη του από την πρώτη στιγμή, επίσης ευχαριστώ το σωματείο του Ψ.Κ.Κ.

Ευχαριστώ τον «αδελφό μου» **Βασιλόπουλο Χρήστο**, που έβαλε το χεράκι του κι αυτός για να είμαι ζωντανός. Όπως είπε κι ο Μαραντόνα, «αυτό ήταν το χέρι του **θεού**» σε ένα από τα γκολ που είχε βάλει.

Θα ήταν άδικο και κρίμα να μην ευχαριστήσω τον ιατρό και όλη την ομάδα που με χειρουργήσε, κύριο Τσαφαντάκη.

Ευχαριστώ τον κύριο Μαρίνο Σκανδάμη, Ειδικό Γραμματέα του υπουργείου μας, για τον αγώνα που έχει κάνει ως τώρα.

Ευχαριστώ τους κρατούμενους που μου στέλνουν χαιρετίσματα και τους τα ανταποδίδω και πιο πολύ τον κρατούμενο Βουτσινά Αλέξανδρο για την εικόνα που ζωγράφισε και μου δώρισε. Επίσης να ξέρουν ότι αργά ή γρήγορα επιστρέφω και μακάρι να έχουν αποφυλακιστεί ως τότε.

Και κλείνω με το εξής ρητό: **Επιτρέπεται να πέσεις
Επιβάλλεται να σηκωθείς**

Με τιμή
Λαχανάς Σπύρος

Η Φυλακή μέσα από τη Τέχνη

Επιμέλεια εικόνων : Βασίλης Δούλος

Ευγένιος Ντελακρουά

Ο Φάουστ με τη Μαργαρίτα στη Φυλακή (λεπτομέρεια)
Λιθογραφία του 1828-Μουσείο Ευγένιου Ντελακρουά-Παρίσι

Άφρων Σωφρονισμός

Συγκρατούμενοι και Συγκρατούμενες
Και Φύλακες άγγελοι και δαίμονες

Είμαι κρατούμενος στο Ψυχιατρείο Κρατουμένων Κορυδαλλού, όπου εκτίω την ποινή μου ως ψυχωσικός για ένα έγκλημα που αμφισβητώ τον τρόπο με τον οποίο διεπράχθη.

Εν πάση περιπτώσει, μιας και αυτό δεν σας αφορά, θα ήθελα να μοιραστώ

Συνέχεια στην 2η σελ.

Άφρων Σωφρονισμός

Συνέχεια απ' την 1η σελ.

μαζί σας κάποιες σκέψεις μου για το σωφρονιστικό σύστημα, όπως το έχω βιώσει τα οκτώ χρόνια της κράτησής μου.

Κατ' αρχάς μέσα σ' αυτό το σωφρονιστικό σύστημα θα πρέπει να ενσωματώνεται και κάποιο σύστημα επανένταξης. Αν το σύστημα είναι κουτσό, με τις απομονώσεις και τα μπλε κελιά, που σημειωτέον μπαίνεις σ' ένα χώρο 1,80 επί 1,50 γυμνός και κοιμάσαι κατάχαμα δίπλα στα ούρα και τα κόπρανά σου, φανταστείτε τι συμβαίνει σε άλλους τομείς που αφορούν στη θεραπεία. Όπως η συχνή έλλειψη φαρμάκων, η έλλειψη ιατρικού προσωπικού - ένας γιατρός ανά 50 κρατούμενους - ή τα προγράμματα επανένταξης που εξαντλούνται σε επισκέψεις κυριών, συνήθως κάποιων θρησκευτικών οργανώσεων που συζητούν κυρίως με τοξικομανείς εν είδει κας Βαρδονογιάννη. Από δίπλα και ως εκ του περισσού εμφανίζονται κάποιες προσπάθειες χειροτεχνίας χαμηλού επιπέδου που κρατούν ένα τρίμηνο και γίνονται 2 φορές την εβδομάδα.

Τη μέρα που έκανα αυτές τις σκέψεις, δοκίμασα να τις μοιραστώ με τον συνήγορό μου. Τον ρώτησα ευθέως «Τι εχέγγυα έχετε απ' την πλευρά μου ότι δεν θα ξαναεγκληματίσω;» Μου κούνησε αρνητικά το κεφάλι και μου έγνεψε «τίποτα».

Δίπλα στο Ψ.Κ.Κ., στη νότια πλευρά του, σηκώθηκε ένα κτίσμα των Τ.Ε.Ι. ή κάποιοι Λυκείου, Γυμνασίου, δεν ξέρω ακριβώς. Δεν θα μπορούσε να γίνει κάτι αντίστοιχο για τους κρατούμενους ώστε να μαθαίνουν και κάτι καλύπτοντας τον ελεύθερο χρόνο τους;

Στα δικά μου 8 χρόνια κάποιοι θα τελείωναν Πανεπιστήμιο, πιθανόν και δύο σχολές. Κάποιοι άλλοι επίσης θα μπορούσαν να σπουδάσουν σε σχολές και εργαστήρια της αρεσκείας τους, από καλλιτεχνικά μέχρι τεχνικά επαγγέλματα.

Τόση έλλειψη φαντασίας από το κράτος ή ωχαδερφισμός βαριάς μορφής του στυλ «άσ' τους εκεί που κάθονται, να βγάζουμε εμείς το μεροκάματό μας» ή άλλως πως «τι θα κάναμε κι εμείς οι καλοί χωρίς κακούς».

Και να' ταν μόνο αυτά. Υπάρχει η καλύτερη του συσσιτίου, ο χώρος ενός γυμναστηρίου, φυλαγόμενου βέβαια, πράγμα που επιτυγχάνεται με τις προσλήψεις εξτρά σωφρονιστικών υπαλλήλων. Μην ξεχνάτε, οι «κακοί» πληθαίνουν, φυσικό είναι να αυξάνονται και οι «καλοί».

Θα μπορούσαν να γίνουν ακόμη τόσα πράγ-

ματα που θα βγάζανε τους κρατούμενους από τη λασπουριά τους. Όπως μια δορυφορική κεραία, ένα cd player χωρίς δυνατότητα εγγραφής, για να ακούει ο κάθε κρατούμενος τη μουσική της αρεσκείας του. Και κυρίως γιατροί και νοσηλευτικό προσωπικό. Και τότε άλλα προγράμματα που θα ήταν μια πραγματική εγγύηση ότι ο άνθρωπος που συμμετέχει σ' αυτά θέλει να βγει και να ακολουθήσει μια φυσιολογική ζωή.

Γιατί δηλαδή τόσος άφρων σωφρονισμός!!!

Και τώρα θα ήθελα να αναφερθώ στη φύση της αρρώστιας μου και πώς την αντιλαμβάνομαι εγώ. Κατ' αρχάς, να σημειώσω ότι δεν πάσχω από μία ασθένεια, αλλά από πολλές. Περίπου τόσες, όσοι και οι ψυχίατροι που με παρακολούθησαν μέχρι τώρα. Κι αυτό δεν οφείλεται σε κανένα δικό μου σχιζοφρενικό χαμαιλεοντισμό. Ούτε, θέλω να πιστεύω, στην άγνοια των ειδικών.

Σ' αυτό που μάλλον καταλήγω, είναι ότι η αρρώστια μου - σχιζοσυναισθηματική διαταραχή - είναι ένας ζων οργανισμός που εξελίσσεται και παραλλάσσεται ανάλογα με τις περιστάσεις και τις συμπεριφορές του περιβάλλοντός μου.

Δεν πιστεύω δηλαδή ότι είναι μια ενδογενής πάθηση, αλλά μια εξωγενής αντανάκλαση.

Μου χρεώνουν ψυχασθένεια γιατί επιμένω στην ύπαρξη της ψυχής και του πνεύματος (αυτό σημαίνει ότι ακούω φωνές και τις μεταφράζω, όπως και συνειδητοποιώ την τροχοδρόμηση του εγώ μου). Πιστεύω δηλαδή στο δόγμα (πιστεύω σ' ένα θεό... ποιητή ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων...) και πέραν τούτου, ουδέν. Πιστεύω ακόμη στη φιλοσοφική ανακάλυψη (ψυχανέμισμα) του Πλάτωνα ότι οι ιδέες είναι όντα και ύλη δηλαδή.

Λεπτομερούς μορφής ύλη, αλλά ύλη τέλος πάντων. Που σημαίνει ότι οι ιδέες των άλλων και η αντίληψή σου γι' αυτές παίρνουν κάποια μορφή μέσα σου. Και οι φωνές που ακούς δεν είναι παρά κάποια αντίληψη που σχηματίζεις γι' αυτές τις ιδέες.

Είμαι ψυχωσικός επειδή προσπαθώ να συλλάβω και να μεταφράσω τον από αρχαιοτάτων χρόνων πλάγιο λόγο και τους βυζαντινούς πλάγιους ήχους των ανθρώπων. Στην κοινωνία τους λένε «σπόντες» και στη φυλακή «σφόλια». Είμαι ψυχωσικός επειδή πιστεύω στην «αλληλουχία των κρυφών νοημάτων» των ποιητών, στον αόρατο θίασο που περνά, στις «θείες φωνές», στο «μη

μόνον όσα βλέπετε πιστεύετε» και πόσα άλλα.

Και είμαι παρανοϊκός χωρίς να καταλάβω το γιατί. Επειδή άραγε εννοώ παραπλεύρως του νοός (ψυχανεμίζομαι δηλαδή) ή επειδή παρακαταλαβαίνω τα ακαταλαβίστικα κι όμως κάνω το κορόιδο και σωπαίνω. Και σχιζοφρενής τέλος επειδή ο Χριστός συνέστησε να μη γνωρίζεις η δεξιά σου τι ποιεί η αριστερά σου (πλευρά του εγκεφάλου σου άραγε; Δεν μας το ξεκαθάρισε). Αν αυτό δεν είναι σχιζοφρένεια σ' όλο της το μεγαλείο, τότε τι είναι;

Παρ' όλα αυτά, συνειδητοποιώ ότι υπάρχουν θεραπείες φαρμακευτικές που μου κάνουν καλό, όπως επίσης και τα μουσικά ακούσματα των χαντρών ενός κομπολογιού, ενός τραγουδιού που έρχεται στην ώρα του ή το πέταγμα ενός σπουργιτί έξω από το κελί μου.

Αυτά τα ολίγα περί σωφρονιστικού κώδικα και των ψυχασθενειών και των θεραπειών τους, θα επανέλθουμε.

Αλέξανδρος Βουτινιάς

Υ.Γ. Με την ανάληψη των καθηκόντων του κυρίου Αραβαντινού επετράπησαν τα mp3 players και είμαστε ευγνώμονες γι' αυτό.

Με την ευκαιρία σας αφιερώνω ένα ποίημά μου.

ΟΧΙ ΚΑΡΔΙΑ-ΟΧΙ ΤΥΨΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΣ

Κλείνεις πέντε χρόνια φυλακή
Και μια σκέψη πάντα στο μυαλό σου
Να 'φταιξε η μοίρα σου η κακή
'Η δε τα 'βρες με το διάολό σου;

Απομόνωση και εξευτελισμοί
Απ' τις ψείρες σ' έπιασε φαγούρα
Κι απ' του παραθύρου σου μία σχισμή
Φριχτά κρώζει μια δεκαοχτούρα

Τύψη στη συνείδηση καμιά
Σου το γράψανε και στα χαρτιά σου
Πως με μίαν άρρωστη καρδιά
Που να χρεωθεί η αποκοτιά σου;

Ξέρεις όμως μέσα σου καλά
Πως αν σου άφηναν λύση άλλη
Και αυτή την άρρωστη καρδιά
Οι ίδιοι θα την έλεγαν μεγάλη

Έτσι ένα έγκλημα ειδεχθές
Κατεγράφη ως ανορθογραφία
Κι όταν σε ρωτάνε θα τους λες
Έγινε ποητική αδεία.

Εντυπώσεις και διαπιστώσεις από την τελετή αποφοίτησης του σχολικού έτους 2009-2010 του Σχολείου Δεύτερης Ευκαιρίας του Καταστήματος Κράτησης Κορυδαλλού

Πίστευα ότι θα πάω σε μια απλή γιορτή αποφοίτησης με τα γνωστά χαρακτηριστικά, στις 30-6-2010. Τελικά, ήταν άλλο πράγμα. Ήταν το επιστέγασμα όλης της κοπιαστικής δουλειάς μαθητών που είναι έγκλειστοι και εκπαιδευτικών, οι οποίοι χτίζουν σιγά-σιγά μια αμοιβαία σχέση με διακριτούς ρόλους, αμοιβαίο σεβασμό και προπαντός συνεργασία.

Έζησα από κοντά την ευαισθησία σε περιβαλλοντικά θέματα, θαύμασα τα έργα ζωγραφικής που παρουσιάστηκαν κατά το πρόγραμμα ΟΔΥΣΣΕΙΑ και προτείνω να συγκεντρωθούν και να εκτεθούν.

Ιδιαίτερη εντύπωση μου έκανε το πρόγραμμα καθοδήγησης των

τυφλών και πώς ακριβώς σχεδίαζαν τη δημιουργία ενός βράχου, σαν μια συμπαγής ομάδα.

Ο ΒΡΑΧΟΣ, το σύμβολο της ισχύος, του ψυχικού σθένους, της καρτερικότητας, της ισχυρής θέλησης, η σταθερή βάση πάνω στην οποία τα θεμέλια των οικοδομημάτων δεν κλονίζονται.

Ακόμη και ο Ιησούς Χριστός υποσχέθηκε να χτίσει την Εκκλησία του πάνω στην ΠΕΤΡΑ. Διαπίστωση για μία ακόμη φορά ότι το Σ.Δ.Ε. αποτελεί ένα ανοικτό παράθυρο στη ζωή των παιδιών του προγράμματος, ένα φως στο τούνελ της προσωρινής τους κατάστασης ότι τα λάθη μπορεί να διορθωθούν και να μην είναι ισόβια. Δεν χρειάζεται

να γίνουμε ουρά του παρελθόντος μας.

Με ικανοποίηση είδα ότι το σχολείο απαρτίζεται από Έλληνες και ξένους μαθητές. Άρα, μιλάμε για ένα οικουμενικό σχολείο που ναι μεν ανεβάζει το επίπεδο αλλά κάνει και το έργο πιο δύσκολο.

Η μνήμη μου και οι αναμνήσεις μου πήγαν πίσω. Το 2002-2003, όταν για πρώτη φορά μαζί με τους συναδέλφους μου όλων των ειδικοτήτων ξεκινήσαμε στον Ελεώνα Θηβών το πρόγραμμα απεξάρτησης των εγκλειστών από τις τοξικές ουσίες. Ένα μεγάλο έργο για τα ελληνικά δεδομένα!

Βρίσκω την ευκαιρία μ' αυτό μου το άρθρο να δώσω συγχαρη-

τήρια στους μαθητές του Σ.Δ.Ε., στους καθηγητές που με κόπο και δύναμη δουλεύουν πάνω στο πρόγραμμα και με την πρόταση στα Υπουργεία Παιδείας και Δικαιοσύνης να σπεύσουν αρωγοί στα πραγματικά προβλήματα του Σχολείου σύμφωνα με τις προτάσεις των αξίων συνεργατών του Διευθυντού του Σ.Δ.Ε. Κου Ζουγανέλη Γεωργίου.

Ομολογώ ότι από απλός θεατής έγινα ενεργό μέλος της ομάδας και καταφέρατε να με συγκινήσετε.

Παιδιά, Καλό Ξεκίνημα στη Ζωή σας!

Ευχαριστώ την εφημερίδα για τη φιλοξενία.

**ΑΓΓΕΛΟΣ Δ.ΣΕΝΤΗΣ
Π.Γ.Φ.Κ.**

Κορυδαλλός εν έτει 2010...

Κατ' αρχάς, συγχαρητήρια στην Ομοσπονδία μας γι' αυτή την τόσο σημαντική προσπάθεια που γίνεται μέσα από τις στήλες της εφημερίδας αλλά και μέσα από την ιστοσελίδα www.osye.org.gr όπου πραγματοποιείται δημιουργική ανταλλαγή απόψεων μεταξύ συναδέλφων όλης της χώρας.

Εν συνεχεία θα αναφερθώ στο Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλού και συγκεκριμένα στις δυσκολίες που υπάρχουν για την εκτέλεση της υπηρεσίας. Πώς είναι δυνατόν η μεγαλύτερη φυλακή της χώρας, με πάνω από 2100 κρατούμενους σε μόνιμη βάση, να λειτουργεί μόνο με 200 άτομα προσωπικό φύλαξης; Δηλαδή περίπου 30-40 άτομα σε κάθε βάρδια;

Αυτό έχει ως συνέπεια στην κάθε πτέρυγα να υπάρχει ένας υπάλληλος στην κιγκλίδα (στην καλύτερη περίπτωση δύο), ο οποίος παίρνει 2-3 ρεπό το μήνα λόγω έλλειψης προσωπικού. Ο υπάλληλος αυτός πρέπει ν' ασχοληθεί με τα προβλήματα, τις ανάγκες, τα αιτήματα, τα έκτακτα περιστατικά και παράλληλα οφείλει να διασφαλίσει μόνος του την ασφάλεια για τους πάνω από 400 κρατούμενους κάθε πτέρυγας, διαφόρων εθνικοτήτων

και υποδίκων για διάφορες εγκληματικές δραστηριότητες. Την ίδια στιγμή, καθίσταται αποκλειστικά υπεύθυνος για ό,τι και να συμβεί. Αυτό είναι πέρα από τις δυνατότητες του καθενός, είναι πραγματικά αδύνατο. Είναι πραγματικά επικίνδυνο και για τον υπάλληλο αλλά και για τους κρατούμενους.

Το πρόβλημα όμως είναι γενικότερο. Συγκρίνοντας την Ελλάδα με το Βέλγιο, το οποίο έχει πληθυσμό ανάλογο με τη χώρα μας, με ακριβώς ίδιο αριθμό καταστημάτων κράτησης και 1.700 λιγότερους κρατούμενους από εμάς, παρατηρούμε ότι διαθέτει σχεδόν διπλάσιο αριθμό σωφρονιστικών υπαλλήλων από εκείνων της χώρας μας! Εάν γίνει παρόμοια αναλογική σύγκριση και με άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τότε σε όλες τις επιμέρους συγκρίσεις η Ελλάδα έχει χιλιάδες λιγότερους σωφρονιστικούς υπαλλήλους ενώ παράλληλα έχει τη μεγαλύτερη υπερπληρότητα στις φυλακές με ποσοστό 127%! (Ελευθεροτυπία 12-08-2010)

Επίσης για πόσο διάστημα ακόμη θα υπάρχει αυτός ο πρωτόγονος τρόπος αναφοράς στο Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλού, όπου τα κελιά κλείνουν και ανοίγουν ένα-ένα, μόνο με το χέρι; Κάθε πρωί,

μεσημέρι και βράδυ, 3 συνάδελφοι μπαίνουν ν' ανοίξουν ή να κλειδώσουν, κρατώντας μόνο ένα κλειδί και έναν ασύρματο, 120 κελιά, δηλαδή 400-450 κρατούμενους! Πόσο δύσκολο είναι 450 άτομα να κρατήσουν ομήρους ή να επιτεθούν σ' αυτούς τους 3 υπαλλήλους, αν το αποφασίσουν;

Για πόσο ακόμη θα έχουν αυτή την εικόνα τα προαύλια του Καταστήματος Κράτησης Κορυδαλλού, όπου τρία από τα πέντε προαύλια δεν έχουν τουαλέτα, τρία από τα πέντε δεν έχουν A/C (με θερμοκρασίες πολύ υψηλές τώρα το καλοκαίρι), κανένα δεν παρέχει ασφάλεια και μόνωση, όλα βρίσκονται μονίμως σε άθλια κατάσταση από υγειονομικής άποψης μιας και δεν καθαρίζονται ποτέ, και με αρχαίες συσκευές επικοινωνίας που φυσικά υπολειπούνται.

Τέλος, έχω την εντύπωση πως ενώ ο αριθμός των κρατούμενων αυξάνεται συνεχώς, με παράλληλη αύξηση των αναγκών τους, η ποιότητά τους γίνεται όλο και πιο «κακή» μιας και προβαίνουν καθημερινώς σε σκληρά πειθαρχικά παραπτώματα με συμπλοκές, απειλές, χειροδικίες κατά υπαλλήλων και χρήση ναρκωτικών. Η υπηρεσία από την άλλη πλευρά όχι μόνο δεν εκ-

συγχρονίζεται, όχι μόνο δεν αναβαθμίζεται αλλά πραγματικά υποβαθμίζεται και αποδυναμώνεται και καταντά απλός παρατηρητής της όλης κατάστασης. Απλώς «ηρεμεί τα πνεύματα» μετά από κάποια συμπλοκή και δεν έχει απολύτως καμία δύναμη να την αποτρέψει ή να την καταστείλει.

Το Σωματείο και κυρίως η Ομοσπονδία έχουν κάνει επανειλημμένα επισημάνσεις και προτάσεις γι' αυτά τα προβλήματα αλλά και γενικότερα για την αναμόρφωση του σωφρονιστικού συστήματος οι οποίες με βρίσκουν σύμφωνο, τις στηρίζω, και είναι πλέον περισσότερο από ποτέ επιτακτική η ανάγκη υλοποίησης όλων αυτών των προτάσεων.

Με αυτά τα λίγα και δυστυχώς με πολλά άλλα, το συμπέρασμα που βγάζω είναι σαφές. Πως, σε τελική ανάλυση, πληρωνόμαστε όχι ως σωφρονιστικοί υπάλληλοι αλλά για να υπάρχει εκείνος ο υπάλληλος που θα πρέπει να τιμωρηθεί ώστε να δικαιολογηθούν τα κενά του συστήματος, η στασιμότητα, η έλλειψη σχεδιασμού και η ανεπάρκεια κάποιων υπευθύνων.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΚΑΛΑΣ
ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ
Δ.Φ.Κ.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ ΕΠ' ΑΥΤΟΥ ΑΠΟ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

Στο έκτο κεφάλαιο («εργασιακή κατάσταση κρατούμενων») και στα άρθρα 40 έως 45 του Σωφρονιστικού Κώδικα, όπως ψηφίστηκε με τον υπ' αριθ. 2776/99 (Φ.Ε.Κ 291/99) νόμο, καθορίζονται όλα τα θέματα που άπτονται της εργασίας και της απασχόλησης των κρατούμενων. Ειδικότερα στην παρ. 1 του άρθρου 41 αναφέρεται ότι στα καταστήματα κράτησης κάθε κατηγορίας μπορεί να οργανώνονται αγροτικές ή βιομηχανικές μονάδες εργασίας.

Είναι γνωστό ότι σημαντικό ρόλο στη ζωή των κρατούμενων αλλά και στη μετασωφρονιστική τους εξέλιξη, διαδραματίζει η επαγγελματική τους κατάρτιση και εργασία. Δυστυχώς όμως στη χώρα μας, αντίθετα με ό,τι συμβαίνει στην Ε.Ε. (π.χ. Ολλανδία) μόνο το 1/6 των κρατούμενων απασχολούνται, αφού ο αριθμός των βοηθητικών εργασιών είναι ελάχιστος και οι κτηριακές εγκαταστάσεις σχεδόν ανύπαρκτες για τη δημιουργία των κατάλληλων υποδομών. Η έλλειψη αυτή είναι λυπηρή για τη χώρα μας, αφού το έμπυχο ανθρώπινο υπαλληλικό δυναμικό των φυλακών πα-

ραμένει περίπου αδρανές, τη στιγμή που και οι ίδιοι οι κρατούμενοι θέλουν να εργάζονται (αν μη τι άλλο για τη διατήρηση της ψυχικής τους ισορροπίας και της πεποίθησης στις ικανότητές τους) αλλά και η εργασία τους θα γινόταν προσοδοφόρα για τη λειτουργία της φυλακής.

Το κατάστημα της Αλικαρνασσού αποτελεί αυτή τη στιγμή το μοναδικό κατάστημα που θα μπορούσε να γίνει πρότυπο φυλακής, δεδομένου ότι:

α) Διαθέτει άρτια εξοπλισμένα εργαστήρια ξυλουργικής, ξυλογλυπτικής, κεραμικής, ενώ έχει τη δυνατότητα ανάπτυξης φυτρωρίου δέντρων.

β) Έχει τη δυνατότητα της προσφοράς κοινωνικού έργου στην ευρύτερη περιοχή του Ηρακλείου (συντήρηση γηπέδων, αθλητικών κέντρων, σχολείων, εξοπλισμός του ευρύτερου δημόσιου τομέα της περιοχής με ξυλουργικά προϊόντα, ανακαινίσεις γενικότερα).

δ) Έχει κρατούμενους που επιθυμούν να συνεχίσουν την επαγγελματική τους απασχόληση, αποτελώντας, ταυτόχρονα, η εργασία τους αυτή μια σημαντική πηγή πό-

ρων για τις λειτουργικές ανάγκες του καταστήματος. Αυτό που ήδη συμβαίνει να το δυναμώσουμε, να το αυξήσουμε.

Ως εκ τούτου, το κατάστημα της Αλικαρνασσού έχει όλες τις προϋποθέσεις για τον προσδιορισμό τμήματος ημιελεύθερης διαβίωσης (ΤΜ.Η.ΔΙ), αρκεί μια απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης σύμφωνα με το άρθρο 59, παρ. 4 του Σ.Κ.

Εξάλλου, το προσωπικό του καταστήματος διαθέτει μεγάλη-ανάλογη εμπειρία από τη λειτουργία εργαστηρίων και συνεργείων, δεδομένης της ύπαρξης τέτοιων εγκαταστάσεων στο κατάστημα. Είναι χαρακτηριστικές οι δηλώσεις κρατούμενων που απασχολούνται αυτή την περίοδο σ' αυτά!!!

Α.Δ: «Με την απασχόλησή μου στο εργαστήριο της κεραμικής απέκτησα γνώσεις και εμπειρία ώστε να εξασφαλίσω τα προς το ζην όταν αποφυλακιστώ».

Γ.Μ: «Μαθαίνοντας ξυλουργική γέμισα τον χρόνο μου και έχω εξασφαλίσει τα έξοδά μου, χωρίς να επιβαρύνω την οικογένειά μου».

Σ.Σ: «Με την ξυλογλυπτική που έμαθα στο εργαστήριο της φυλακής,

απόκτησα ένα επάγγελμα μετά την αποφυλάκισή μου, αφού ήδη έχω κερδίσει διάφορα βραβεία (1ο & 2ο) και χρηματικά έπαθλα στις πανελλήνιες εκθέσεις των κρατούμενων».

Τέλος, για την αποτελεσματική οργάνωση εργασίας θα πρέπει να προβλεφθεί θέση συμβούλου εργασίας (με τη δυνατότητα να αμβιβεται από τα έσοδα του εργαστηρίου) για να επιλέγονται ορθά οι προς εργασία κρατούμενοι με βάση τις ικανότητές τους και την προηγούμενη επαγγελματική τους ειδίκευση αλλά και για να εξασφαλίζεται σ' αυτούς πραγματική παραγωγική εργασία που θα ωφελεί και τους ίδιους. Εξάλλου, μην ξεχνάμε ότι τα έσοδα ήταν αρκετά υψηλά σε προηγούμενα οικονομικά έτη από τη δραστηριότητα των εργαστηρίων. Λαμβάνοντας τα Κ.Ε.Κ ποσοστά από τα έσοδα, βελτιώνονταν οι συνθήκες κράτησης. Ως γνωστόν, οι συνθήκες κράτησης στις φυλακές «δείχνουν» και το επίπεδο πολιτισμού της κάθε χώρας.

Δημήτρης Γεώρ. Ντέγκας
Κ.Κ. Αλικαρνασσού

1) Εισαγωγή

Ύστερα από επίσημη πρόσκληση της Ευρωπαϊκής Συνομοσπονδίας Εργαζομένων Δημοσίου Τομέα (EPSU), μέλος της οποίας είναι και η ΑΔΕΔΥ, προς όλα τα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συγκεκριμένα προς τις Ομοσπονδίες των Εργαζομένων στις φυλακές και την Ομοσπονδία μας αποφασίστηκε ομόφωνα από το Δ.Σ της Ο.Σ.Υ.Ε να αντιπροσωπεύσουμε στο συνέδριο τον κλάδο μας.

Η Ευρωπαϊκή Συνομοσπονδία που αντιπροσωπεύει περισσότερα από 250 τρίτοβάθμια όργανα σε πανευρωπαϊκό επίπεδο και πάνω από 8.000.000 δημοσίους υπαλλήλους, από το 2006 διοργανώνει σε ετήσια βάση τέτοιες συναντήσεις προκειμένου να υπάρξει συντονισμένη συνδικαλιστική δράση από τις αντίστοιχες Ομοσπονδίες των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι φυλακές, οι εργαζόμενοι και οι κρατούμενοι. Ιδιαίτερο βάρος έχει δοθεί στο πρόβλημα της υπερπλήρωσης των φυλακών, ιδιαίτερα στις χώρες του Ευρωπαϊκού Νότου και τις χώρες εισροής λαθρομεταναστών όπως η Ελλάδα. Για αυτόν τον λόγο πιέσεις έχουν ασκηθεί προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τον αρμόδιο επίτροπο για τα θέματα Δικαιοσύνης και των φυλακών.

2) Χώρες που συμμετείχαν στο συνέδριο

Αν και είχαν προσκληθεί όλες οι χώρες μέλη της Συνομοσπονδίας παρευρέθησαν εκπρόσωποι συνδικάτων και ομοσπονδιών από δέκα χώρες: Βέλγιο, Γαλλία, Εσθονία, Ιταλία, Μολδαβία, Νορβηγία, Ρουμανία, Ισπανία, Αγγλία και Σκωτία.

Αξιοσημείωτο είναι ότι στο συνέδριο παρευρέθηκε αντιπρόσωπος από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για θέματα Δικαιοσύνης, Ελευθερίας, Φυλακών και Ασφάλειας ο κύριος Thomas Ljungquist.

Από πλευράς της Ευρωπαϊκής συνομοσπονδίας καθήκοντα προεδρεύοντος είχε ο Αντιπρόεδρος της κύριος Jean-Paul Devos και τον συντονισμό της συζήτησης είχε αναλάβει η κυρία Nadja Salson, υπεύθυνη για τα θέματα ασφάλειας και φυλακών.

3) Θεματολογία Συνεδρίου

Η ημερήσια διάταξη του συνεδρίου περιλάμβανε τις εξής θεματικές ενότητες: καθεστώς αμοιβών μεταξύ ανδρών και γυναικών, ωράριο εργασίας, υγιεινή και ασφάλεια, εκπαίδευση και συνταξιοδοτικό καθεστώς, δικαιώματα και ανάμειξη των συνδικάτων και πιθανή εισροή του ιδιωτικού τομέα.

4) Η περίπτωση της προσφυγής του Συνδικάτου των Νορβηγών**Σωφ/κών Υπαλλήλων**

Ιδιαίτερη μνεία έγινε στην κίνηση του Συνδικάτου των Νορβηγών συναδέλφων, οι οποίοι προσέφυγαν στο Συμβούλιο της Ευρώπης εναντίον της Νορβηγικής Σωφρονιστικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης για την παραβίαση και καταστράτηγηση των διατάξεων των Ευρωπαϊκών Σωφρονιστικών Κανόνων σχετικά με την εκπαίδευση των σωφρονιστικών υπαλλήλων.

Το συνδικάτο προσέφυγε με έγγραφο του στο Συμβούλιο της Ευρώπης αναφέροντας χαρακτηριστικά ότι παραβιάζονται ρητές διατάξεις των αναθεωρημένων Ευρωπαϊκών Σωφρονιστικών Κανόνων του 2006, οι οποίοι έχουν υπογραφεί και υιοθετηθεί από την Νορβηγική κυβέρνηση και το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Συγκεκριμένα, οι παραπάνω κανόνες αφού εξαιρούν τον ρόλο του σωφρονιστικού υπαλλήλου, μεταξύ άλλων προβλέπουν ρητές κατευθυντήριες γραμμές για το προσωπικό των φυλακών, την επιλογή του, την εκπαίδευση και τις συνθήκες εργασίας του.

Οι Νορβηγοί συνδικαλιστές καταγγέλλουν ότι το Υπουργείο Δικαιοσύνης και η Νορβηγική Σωφρονιστική υπηρεσία παραβιάζουν αυτές τις διατάξεις αφού μετά την πρόσληψη σωφρονιστικών υπαλλήλων δεν τους παρέχεται η απαραίτητη εκπαίδευση όπως προβλέπεται από την Νορβηγική κείμενη νομοθεσία (δηλαδή δύο χρόνια εισαγωγική εκπαίδευση) και επιπλέον οι νεοπροσληφθέντες υπάλληλοι τοποθετούνται στην πρώτη γραμμή (first line prison staff). Κατ' αυτόν τον τρόπο δημιουργούνται υπάλληλοι δύο ταχυτήτων, εκπαιδευμένοι και ανεκπαιδευτοί σε αναλογία 1 προς 4 (στους 4 υπαλλήλους 1 ανεκπαιδευτος). Να σημειωθεί ότι αυτοί οι υπάλληλοι δεν έχουν το ίδιο μισθολογικό καθεστώς με τους υπόλοιπους και οι αμοιβές τους είναι αρκετά χαμηλότερες. Επιπροσθέτως, το Υπουργείο Δικαιοσύνης λόγω αυτών των χαμηλότερων αμοιβών στους ανεκπαιδευτους υπαλλήλους προτιμά να τους απασχολεί σε υπερωριακές εργασίες με σαφώς χαμηλότερες αποζημιώσεις (εξαιρέσιμες και νυκτερινές ώρες).

Συνεπώς, από αυτό το συνέδριο της Ευρωπαϊκής Συνομοσπονδίας αποφασίστηκε να στηριχθεί κατ' αρχήν αυτή η προσπάθεια των Νορβηγών συναδέλφων, η οποία σημειωτέον είναι πρωτοφανής και πρωτοπόρα αφού δεν έχει προσφύγει ποτέ συνδικάτο εναντίον σωφρονιστικής υπηρεσίας χρησιμοποιώντας ως βάση και επιχειρήματα τους ευρωπαϊκούς σωφρονιστικούς κανόνες. Επιπλέον, αποφασίστηκε η Ευρωπαϊκή Συνομοσπονδία να αποστείλει αίτημα στήριξης προς την Ευρω-

παϊκή Επιτροπή και να ασκήσει πιέσεις προς την κατεύθυνση του αιτήματος.

5) Το πρόβλημα των Γάλλων συναδέλφων

Το συνδικάτο των Γάλλων συναδέλφων ανέδειξε το κυρίαρχο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν στις περισσότερες Γαλλικές φυλακές, τις αυτοκτονίες κρατουμένων. Με τίτλο «*Αυτοκτονία στην φυλακή: η αποτυχία μιας διοίκησης*», οι Γάλλοι εξέδωσαν ανακοίνωση στην οποία περιγράφουν το διαδεδομένο πλέον φαινόμενο των αυτοκτονιών το οποίο έχει πάρει δραματικές διαστάσεις τα τελευταία χρόνια: 115 αυτοκτονίες το 2004, 122 το 2005, 94 το 2006, 96 το 2007, 115 το 2008 και 122 το 2009. Αναφέρουν δε, ότι οι απόπειρες αυτοκτονιών οι οποίες απεφεύχθησαν από τους σωφρονιστικούς υπαλλήλους είναι περισσότερες.

Κατά την γνώμη των Γάλλων συναδέλφων οι οποίοι προτάσσουν στην επιχειρηματολογία τους μελέτες ψυχιάτρων και πορίσματα επιτροπών για το φαινόμενο των αυτοκτονιών, οι ρίζες του φαινομένου εντοπίζονται στον υπερπληθυσμό των φυλακών και στις συνθήκες κράτησης και καταγγέλλουν το Υπουργείο Δικαιοσύνης και τις εκάστοτε διοικήσεις ότι εφαρμόζουν αντιπαραγωγικές, επιδερμικές και αναποτελεσματικές πολιτικές.

Η Γαλλική κυβέρνηση έχει επανειλημμένως καταδικαστεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων εξαιτίας των αυξημένων ποσοστών αυτοκτονιών.

6) Η εκπαίδευση του προσωπικού των φυλακών σε άλλες χώρες

Από όλες τις χώρες που συμμετείχαν στο συνέδριο συζητήθηκε αρκετά το θέμα της εκπαίδευσης του προσωπικού και κυρίως του φυλακτικού προσωπικού. Τονίστηκε δε, ότι η εκπαίδευση του προσωπικού των φυλακών όπως ορίζουν και οι Ευρωπαϊκοί Σωφρονιστικοί Κανόνες πρέπει να αποτελούν θεμέλιο λίθο της κάθε σωφρονιστικής υπηρεσίας και υπογραμμίστηκε ότι οι περισσότερες χώρες αντιμετωπίζουν σημαντικό πρόβλημα στην εκπαίδευση, την κατάρτιση και την δια-

βίου μάθηση του προσωπικού.

Εξαιρεση αποτελεί η περίπτωση της Νορβηγίας, της οποίας το σωφρονιστικό σύστημα ή/και το σύστημα κράτησης θεωρείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση το πλέον αποτελεσματικό και παραγωγικό. Ενδεικτικό είναι η εκπαίδευση του προσωπικού στην Νορβηγία η οποία δομείται και χρονολογικά έχει ως εξής:

✓ Τέσσερις (4) εβδομάδες εισαγωγική εκπαίδευση στην Ακαδημία Προσωπικού Φυλακών στο Όσλο.

✓ Σαράντα οκτώ (48) εβδομάδες πρακτική εκπαίδευση σε οκτώ συγκεκριμένες φυλακές, υπό την καθοδήγηση και την παρακολούθηση ενός επικεφαλής και έμπειρου υπαλλήλου και την παρακολούθηση μιας ημέρας για κάθε εβδομάδα θεωρητικών μαθημάτων.

✓ Οκτώ (8) μήνες θεωρητική κατάρτιση στην Ακαδημία Προσωπικού Φυλακών στο Όσλο.

✓ Έξι (6) εβδομάδες πρακτική εκπαίδευση σε μία από τις 54 φυλακές της Νορβηγίας.

✓ Τρεις (3) μήνες θεωρητική κατάρτιση στην Ακαδημία Προσωπικού Φυλακών στο Όσλο.

✓ Ένα (1) χρόνο υπηρεσία σε μία από τις 54 φυλακές της χώρας. Ο συνολικός χρόνος της εκπαίδευσης του προσωπικού των φυλακών είναι 3 χρόνια, είναι υποχρεωτική και έπεται του διορισμού του κάθε υπαλλήλου. Αξίζει να σημειωθεί ότι σε όλα τα στάδια της εκπαίδευσης υπάρχει διαρκής αξιολόγηση και εξετάσεις. Τέλος, να σημειωθεί ότι στις επιτροπές προσλήψεων μετέχουν και δύο εκπρόσωποι των συνδικαλιστών.

Στις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που πήραν μέρος στο συνέδριο η εκπαίδευση έχει ως εξής:

✓ Σκωτία: έξι (6) εβδομάδες εισαγωγική εκπαίδευση και δύο (2) χρόνια επαγγελματική εκπαίδευση, η οποία χωλαίνει λόγω του υπερπληθυσμού των φυλακών και καθυστερεί.

✓ Αγγλία: οκτώ (8) εβδομάδες αρχική εκπαίδευση και προβλέπεται ειδική εκπαίδευση για τους ψυχολόγους και τους σωφρονιστικούς υπαλλήλους.

✓ Βέλγιο: εξάμηνη (6) εισαγωγική εκπαίδευση, η οποία μέχρι

**Ευρωπαϊκή Συνομοσπονδία Ε
Συνάντηση Ομοσπονδιών Ε
European Public Ser
Prison Service Meeting -****Πορισματική Έκθεση****Σπύρος Καρακίτσος, Γ. Γραμματέας Ο.Σ.Υ.Ε. Βα**

Εργαζομένων Δημοσίου Τομέα Εργαζομένων στις Φυλακές Service Unions (EPSU) Βρυξέλλες 12 Μάη 2010

Συνεδρίου Μέρος Β'
Πρόεδρος: Μπίσμπικης, Γ. Γραμματέας Σ.Υ. Ε.Κ.Κ.Ν.Α.

πέρσι ήταν τρίμηνη και το συνδικάτο απαιτεί ετήσια εκπαίδευση με την δημιουργία Ακαδημίας κατά το Γαλλικό πρότυπο.

✓ Γαλλία: οκτάμηνη (8) αρχική εκπαίδευση και ετήσια πρακτική εξάσκηση σε κάποια φυλακή.

✓ Ισπανία: τέσσερις (4) εβδομάδες θεωρητική εκπαίδευση με δίμηνη πρακτική εξάσκηση και περαιτέρω δεκαοκτάμηνη (18) πρακτική εκπαίδευση.

✓ Ιταλία: εξάμηνη εκπαίδευση η οποία λαμβάνεται από όλους τους δημοσίους υπαλλήλους και δεκαοκτάμηνη (18) εκπαίδευση για τους Διευθυντές. Να σημειωθεί ότι η Ιταλία είναι η μοναδική χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση τουλάχιστον όπου το προσωπικό των φυλακών αποτελείται από άοπλους αστυνομικούς και δεν υφίσταται σωφρονιστική υπηρεσία υπαγόμενη στο Υπουργείο Δικαιοσύνης.

7) Διαπιστώσεις και Προβλήματα στις φυλακές της Αγγλίας και της Σκωτίας

Η Αγγλία έχει διαφορετική και ξεχωριστή σωφρονιστική υπηρεσία από την Σκωτία και για αυτόν τον λόγο οι Ομοσπονδίες και τα συνδικαλιστικά όργανα διαφοροποιούνται. Στην Αγγλία οι συνάδελφοι μας ενημέρωσαν ότι από τις συνολικά 95.000 θέσεις που υπάρχουν στις φυλακές για τους κρατούμενους, οι 84.500 είναι καλυμμένες. Νέες φυλακές χτίζονται αυτό το διάστημα για να αυξηθούν περαιτέρω οι θέσεις, αλλά υπάρχει πρόβλημα χρηματοδότησης από την Αγγλική κυβέρνηση. Το κυριότερο πρόβλημα όμως εστιάζεται στις ιδιωτικές φυλακές, όπου αποτελεί και την προμετωπίδα των συνδικάτων όσον αφορά τις κινητοποιήσεις τους, προκειμένου να καταργηθούν. Να σημειωθεί ότι στην Αγγλία υπάρχουν τρεις (3) φυλακές που λειτουργούν ως Νοσοκομεία κρατούμενων με άρτια οργάνωση, εξοπλισμό και λειτουργία.

Αξιοσημείωτη είναι η αγωγή που κατέθεσε κρατούμενος στις Αγγλικές φυλακές και από όσα μας ενημέρωσαν οι συνάδελφοι της Αγγλικής Ομοσπονδίας είναι και πρωτοφανής για τα δικαστικά χρονικά της χώρας τους και μάλλον παγκόσμια πρωτοτυπία. Ο κρατούμενος Dennis

Gill έκανε αγωγή προς την Αγγλική Σωφρονιστική Υπηρεσία διότι δεν του παρείχε την ανάλογη εκπαίδευση στο σωφρονιστικό κατάστημα που εξέτιε την ποινή του. Η βάση της αγωγής και το κύριο επιχείρημα του ήταν ότι λόγω του χαμηλού του διανοητικού επιπέδου και του χαμηλού του δείκτη ευφυΐας (IQ) δεν μπορούσε να παρακολουθήσει τα εκπαιδευτικά προγράμματα για κρατούμενους και συνεπώς δεν είχε καμία διαπιστωμένη πρόοδο μέσα στην φυλακή ώστε να μπορέσει κάποια στιγμή να αποφυλακιστεί και να επανενταχθεί στην κοινωνία. Σε πρωτόδικο δικαστήριο ο κρατούμενος δικαιώθηκε και η Αγγλική Σωφρονιστική Υπηρεσία καταδικάστηκε για διάκριση εναντίον του συγκεκριμένου κρατούμενου, καθώς επίσης ότι δεν του παρείχε σωστή εκπαίδευση για την ομαλή ένταξη του στο κοινωνικό σύνολο.

8) Οι τραγικές συνθήκες εργασίας και κράτησης στην Εσθονία

Η Εσθονία, η οποία έγινε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά πρόσφατα περιέγραψε τις συνθήκες εργασίας και τις συνθήκες κράτησης στις φυλακές ως τραγικές. Χαρακτηριστικά ανέφερε ότι η πλειοψηφία των εργαζομένων είναι ανασφάλιστη, υπάρχουν πληθώρα από περιστατικά βίας μέσα στις φυλακές μεταξύ των κρατούμενων και εναντίον του προσωπικού σχεδόν σε καθημερινή βάση, οι συνθήκες κράτησης είναι άθλιες και γενικά το σύστημα κράτησης χλωαίνει. Είναι δε ενδεικτικό ότι κάθε κρατούμενος δικαιούται ένα τσιγάρο ημερησίως. Ο Εσθονός εκπρόσωπος του συνδικάτου κατήγγειλε την κυβέρνηση και το Υπουργείο Δικαιοσύνης γι' αυτήν την κατάσταση και απαίτησε αύξηση των κονδυλίων για τις φυλακές και άμεση ασφάλιση του συνόλου του προσωπικού.

9) Η παρέμβαση του εκπροσώπου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με θέματα Δικαιο-

σύνης, Ελευθερίας, Φυλακών και Ασφάλειας κ. Thomas Ljungquist.

Ο αντιπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ενημέρωσε το σώμα του συνεδρίου ότι η Επιτροπή πρόκειται να προχωρήσει στην έκδοση μιας Πράσινης Χάρτας (ΟΓΘΘΠ Ρ&ρβι). Αυτό το έγγραφο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής θα έχει γνωμοδοτικό και ενημερωτικό χαρακτήρα προς τις Ευρωπαϊκές κυβερνήσεις και θα κινείται σε τρεις άξονες:

✓ Λιγότεροι υπόδικοι κρατούμενοι

✓ Έκτιση ποινής των κρατούμενων στις χώρες προέλευσής τους (για τους Ευρωπαίους κρατούμενους μόνο)

✓ Αυξημένη εκπαίδευση για το προσωπικό Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έδειξε ο αντιπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τα ζητήματα και τα προβλήματα των Ελληνικών και των Ιταλικών φυλακών, κυρίως της υπερπληθώρας κρατούμενων, του συνωστισμού και κατά πόσο επηρεαζόμαστε από την οικονομική κρίση, (υπήρξε ενημέρωση του από εμάς σχετικά με τις διεκδικήσεις μας και τις συνθήκες κράτησης, αλλά και τον υπολογιζόμενο αριθμό ευρωπαίων κρατούμενων που μπορούν να εκτίσουν περαιτέρω την ποινή τους στις χώρες προέλευσής τους).

10) Κατώτατα όρια συνταξιοδότησης εργαζομένων στις φυλακές και μέσος όρος αμοιβών σε διάφορες Ευρωπαϊκές χώρες

Στο περιθώριο του συνεδρίου συλλέξαμε πληροφορίες σχετικά με το συνταξιοδοτικό καθεστώς και τις οικονομικές απολαβές των εργαζομένων στις φυλακές σε διάφορες χώρες. Παραθέτουμε τον παρακάτω ενδεικτικό πίνακα:

Χώρα	Κατώτατο όριο ηλικίας για συνταξιοδότηση	Μέσος όρος μισθού	Παρατηρήσεις
Βέλγιο	58-60	1.700 € / μήνα	56% μισθού αν πάρουν σύνταξη στα 58 έτη
Νορβηγία	60	55.000 € / έτος	Το 1/3 των ετήσιων απολαβών είναι οι φόροι
Ρουμανία	25ετία όπως στην Ελλάδα	600 € / μήνα	Λόγω Δ.Ν.Τ. θα επέλθουν αλλαγές
Γαλλία	55-57	1.600 € / μήνα	
Εσθονία	60-65	500-600 € / μήνα	Ανασφάλιστοι εργαζόμενοι
Σκωτία	55	20.000 £ / έτος	Οι περισσότεροι συνταξιοδοτούνται στα 60

Να σημειωθεί ότι τα ποσά όσον αφορά τις οικονομικές απολαβές αναφέρονται στην τακτική μισθοδοσία και δεν συμπεριλαμβάνονται τα χρήματα από νυκτερινή εργασία ή πέραν του κανονικού ωραρίου.

11) Επίλογος

Σε γενικές γραμμές από το Συνέδριο βγήκαν αρκετά και χρήσιμα συμπεράσματα όσον αφορά το σύστημα κράτησης κάθε χώρας που συμμετείχε και ανεδείχθησαν τα επιμέρους προβλήματα. Το πρόβλημα της υπερπληθώρας και του συνωστισμού των κρατούμενων φαίνεται ότι ταλανίζει τις περισσότερες χώρες με πρώτες στην λίστα την Ελλάδα και την Ιταλία, κατεξοχήν χώρες εισροής λαθρομεταναστών.

Εξίσου σημαντικό όμως είναι και το πρόβλημα των κρατούμενων από ισλαμικές χώρες, οι οποίοι δημιουργούν εσωτερικά προβλήματα στην ασφαλή λειτουργία των φυλακών. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση των Ισπανών συναδέλφων οι οποίοι μίλησαν για «ισλαμικό πρόβλημα».

Η Ευρωπαϊκή Συνομοσπονδία αναγνωρίζοντας ότι οι εργαζόμενοι στις φυλακές είναι εργαζόμενοι «υψηλού κινδύνου» και η εργασία που προσφέρουν αντικειμενικά κρίνεται ιδιαίτερα επικίνδυνη, δεσμεύτηκε να συνεχίσει την προσπάθεια ανάδειξης των κοινών και επιμέρους προβλημάτων.

Περαιτέρω δε συνέστησε στα συνδικάτα να χρησιμοποιήσουν τους Ευρωπαϊκούς Σωφρονιστικούς Κανόνες ως βάση για την σωστή και πλήρη εκπαίδευση του προσωπικού κατά το παράδειγμα της Νορβηγικής Ομοσπονδίας.

Παράδειγμα προς μίμηση

(Μια θεατρική παράσταση στο χώρο της φυλακής, μέσα από τα μάτια των κρατουμένων)

Του Γιάννη Κατσιλάμπρου

Από μικρός που ήμουν μου άρεσε να ψάχνω μέσα στις καταιγίδες και στο σκοτεινό ουράνιο και να βρίσκω το ουράνιο τόξο.

Ενθουσιαζόμουν!

Κάρφωνα με πείσμα τα μάτια στα σκούρα πυκνά σύννεφα και έλεγα πως «Δε μπορεί...δε γίνεται να είναι έτσι για πάντα...κάποια στιγμή θα ξεπηδήσει μια ηλιαχτίδα που θα κατορθώσει να τρυπήσει τη μαυρίλα...θα γεμίσει με χρώματα ξανά όλη τη φύση...».

Κάποια στιγμή θα μου υποσχεθεί μια ηλιαχτίδα ότι δεν θα κερδίζει για πάντα η βροχή και πως πίσω από τα σύννεφα υπάρχει ο ήλιος που «ανυπομονεί» να κατακλύσει ακόμα και τα πιο σκιερά μέρη...

Κι όταν τα κατάφερνα και αισθανόμουν αυτό το «τύφλωμα αισιοδοξίας», δροσιζόταν η ψυχή μου!

Σαν τον πίνακα του Ελ Γκρέκο «Το Τολέδο σε ώρα καταιγίδας», στον οποίο τα σύννεφα στολίζονται περίτεχνα με κάποιες μυστήριες φωτεινές αποχρώσεις, μαρτυρώντας το μεγαλείο που βρίσκεται πίσω τους και συνδέοντάς

Το σκοτάδι με το φώς,
Το ανθρώπινο με το θεϊκό,
Το παρόν με το μέλλον,
Το πρόβλημα με τη λύση,
Την πραγματικότητα με την ελπίδα!

Αυτή την ελπίδα σήμερα την αισθάνομαι πιο δυνατή.

Κι ας μην έβρεξε...κι ας μην είδα το ουράνιο τόξο...

Άλλωστε δεν φάνηκε σήμερα ούτε ένα σύννεφο επάνω από το Κ.Κ.Χαλκίδας όπου κρατούμαι...

Το συναισθημα ωστόσο είναι το ίδιο: Ελπίδα, μέλλον, Φως!

Δημιουργήθηκε με έναν ιδιαίτερο και αξιέπαινο τρόπο.

Όχι από τη φύση, μα από τον συνάνθρωπο.

Και το κυριότερο: όχι μόνο σ' εμένα, αλλά σε όλους τους συγκρατούμενους.

Τι ήταν λοιπόν αυτό το διαφορετικό που συνέβη σήμερα;

Από τις πρώτες πρωινές ώρες κάποια ευχάριστη ανησυχία και κινητικότητα εντοπιζόνταν στον χώρο της μπροστινής αυλής της φυλακής.

Επάνω σε ένα σιδερένιο σκελετό τοποθετήθηκαν ξύλινες τάβλες, σχηματίζοντας ένα μεγάλο σκηνικό. Οι εργαζόμενοι στον χώρο αλλά και οι υπόλοιποι κρατούμενοι μέσα από τα παράθυρα των θαλάμων παρατηρούσαν, σχολίαζαν και τρέφονταν από το διαφορετικό...χαίρονταν από τη δημιουργία!

Μετά από λίγο: νέα αναστάτωση...νέο ευχάριστο ξάφνιασμα!

Μια ξύλινη βάρκα (περίπου 6-7 μέτρων) κομμένη σε 4 μέρη τοποθετούνταν προσεκτικά επάνω στη σκηνή και 4 μεγάλα πανιά υψώθηκαν

αναπαριστώντας ένα καταγάλανο - μα και συννεφιασμένο - ουράνιο. Το τοπίο παρέπεμπε εμφανώς σε θαλάσσια ακτή και είχε ήδη καταφέρει να κάνει τους έγκλειστους να ξεχάσουν για κάποιες στιγμές τα προβλήματά τους.

Σαν το ταξίδι της «θαλασσογραφίας» του Σαββόπουλου:

«Να μας πάρεις μακριά/Να μας πας στα πέρα μέρη

Φύσα θάλασσα πλατιά/φύσα αγέρι, φύσα αγέρι».

Είχε πλέον φτάσει το μεσημέρι όταν ένας σωφρονιστικός υπάλληλος με ενημέρωσε ότι το ίδιο κιόλας βράδυ θα παίζονταν το θεατρικό έργο Φάλοταφ του Μπρέχτ.

Πλαστικές καρτέκλες τοποθετήθηκαν σε σειρές και ολοκληρώθηκε το στήσιμο της επαγγελματικής μικροφωνικής εγκατάστασης.

Όλα ήταν έτοιμα!

Από τα μεγάφωνα της φυλακής ανακοινώθηκε πως το δείπνο θα διανέμονταν νωρίτερα για να μπορέσουν οι κρατούμενοι να πάνε στην παράσταση. Μια ευχάριστη διάθεση προσμονής και ευφορίας αιωρούνταν στο χώρο. Οι κινήσεις γίνονταν πολύ πιο συντονισμένα απ' ό,τι τις άλλες μέρες. Οι περισσότεροι κρατούμενοι έκαναν μπάνιο και ξυρίζονταν, ενώ σχεδόν όλοι φόρεσαν τα καλά τους ρούχα. Σήμερα είχαν ένα παραπάνω λόγο να φτιαχτούν...να είναι ωραίοι.

Το ίδιο έκανα κι εγώ και μετά πήρα σειρά για το βραδινό τηλεφώνημα - μιας και μετά την παράσταση δεν θα πρόφτανα. Χωρίς να το θέλω, μπορούσα να ακούω τους «μπροστινούς» που ενημέρωναν τους δικούς τους για το γεγονός. Μιλούσαν με ένα επιφανειακά ειρωνικό, αλλά κατά βάθος ενθουσιώδες ύφος.

Συγκινήθηκα.

Κι αυτοί όπως κι εγώ, βιώνουμε μια κοινωνική ακινησία. Κινούμαστε μονάχα μέσα από τα βιώματα των δικών μας ανθρώπων. Εκείνοι βγαίνουν, εκείνοι αλλάζουν εικόνες, εκείνοι ακούν-βλέπουν-γεύονται-μυρίζουν τις διάφορες εμπειρίες κι εμείς κρεμασμένοι στο ακουστικό αγωνιζόμαστε να αποκοιποποιήσουμε την εικόνα της εμπειρίας...

Όχι την ίδια την εμπειρία...

Μονάχα την εικόνα της.

Σήμερα όμως ήταν αλλιώς!

Σήμερα θα ήταν αυτοί οι ίδιοι οι κρατούμενοι που θα βίωναν την εμπειρία!

Έστω και με αυτό το ψευτοειρωνικό ύφος, σήμερα είχαν να πούν κάτι δικό τους και - το σημαντικότερο - κάτι διαφορετικό! Δεν θα μιλάγαν το βράδυ στους δικούς τους διότι οι ίδιοι δεν θα μπορούσαν... και το άλλο πρωί θα ήταν οι ίδιοι που θα προσπαθούσαν να μεταφέρουν την εμπειρία στους δικούς τους!

Μαζεύτηκαν σε ομάδες και έκα-

τσαν στο αυτοσχέδιο θέατρο. Περιμεναν υπομονετικά την έναρξη, απολαμβάνοντας την κάθε λεπτομέρεια. Σχολίαζαν τα πάντα, θέλοντας - εν μέρει - να κρύψουν τη ντροπή για την κρυφή χαρά τους. Μα από τη στιγμή που το έργο ξεκίνησε, άρχισαν όλοι σταδιακά να απορροφούνται και να νιώθουν μικρότερη την ανάγκη να παραστήσουν τους αδιάφορους.

Δεν ήταν λίγες οι ωραίες στιγμές που τους είδα να γελούν και να χειροκροτούν, επαινώντας τα αστεία δρώμενα της πλοκής. Όμως, πιο σημαντικές θεωρώ ότι ήταν εκείνες οι στιγμές που τους είδα να σκέφτονται...που τους είδα να προβληματίζονται και να παραδειγματίζονται! Όπως το σημείο στο οποίο η χαμένη κόρη, αφού είχε μείνει για χρόνια σε περιβάλλον βρώμικο (στην κοιλιά ενός ψαριού), επέστρεψε στο σπίτι της...επέστρεψε στην αγνότητα και την καθαρότητά της.

Όταν λοιπόν η υπηρέτρια (!) δεν ήθελε να τη δεχτεί στο σαλόνι (διότι μύριζε ψαρίλα) - δεν ήθελε ούτε καν να τη βλέπει - η μητέρα, μέσα στην ελαφρότητα του ρόλου της, τόνισε ότι όσο κι αν έχει λερωθεί ή αλλάξει η κόρη της, θα είναι πάντα καλοδεχόμενη γιατί απλούστατα είναι κόρη της!

Σε κάτι τέτοιες στιγμές λοιπόν κοιτάγα γύρω μου. Κι έβλεπα τα πρόσωπα των συγκρατουμένων συγκεντρωμένα και τα μάτια τους εμψυχωμένα!

Η παράσταση τελείωσε. Το χειροκρότημα των κρατουμένων ήταν θερμότατο! Ούτε αδιαφορία ούτε κοροϊδία ούτε σιωπή απογοήτευσης.

Μόνο δυνατό και πυκνό χειροκρότημα. Μέσω αυτών των καλλιτεχνών - λειτουργών η κοινωνία τους είχε δείξει το καλό της πρόσωπο και τη στιγμή εκείνη οι κρατούμενοι το ανταπέδιδαν.

Εκτιμούσαν την προσφορά.

Εκτιμούσαν την ανθρώπινη αντιμετώπιση.

Ανεβαίνοντας ύστερα τα σκαλιά για την είσοδο στην κυρίως φυλακή, έβλεπα τα πρόσωπα ήρεμα, να γυρίζουν να ρίξουν μία τελευταία ματιά στην ωραία εικόνα. Στην ασυνήθιστη αυτή εικόνα που τους είχε κάνει να σφυρίζουν χαμογελώντας. Αυτή η αλλαγή ψυχολογίας - έστω και προσωρινή - αποτελεί μια νίκη! Πολλές τέτοιες μικρές νίκες μπορούν να αλλάξουν όλη τη σχέση κρατουμένου - συστήματος.

Η νίκη λοιπόν δεν ήταν του Μπρεχτ...

Η νίκη λοιπόν δεν ήταν ούτε της θεατρικής τέχνης...

Η νίκη ήταν ξεκάθαρα της ανθρώπινης αντιμετώπισης των ανθρώπων στο συνάνθρωπό τους (όσα λάθη και αν έχει κάνει εκείνος).

Η νίκη ήταν του προσωπικού του Κ.Κ.Χαλκίδας και των συντελεστών της παράστασης (καλλιτεχνών κ.α.) που, χωρίς να υποτιμήσουν ή να φοβηθούν τον χώρο, ήρθαν για να προσφέρουν μέσω της τέχνης.

Ήρθαν για να δώσουν μια ιερή υπόσχεση ότι δεν θα είναι αύριο όλη η κοινωνία που θα έχει γυρισμένη την πλάτη.

Ήρθαν για να δείξουν ελπίδα.

Ήρθαν για να δυναμώσουν την προσπάθειά μας.

Τους ευχαριστώ.

Οιονεί... Κρατούμενος

Δίμηνη έκδοση του Συλλόγου Υπαλλήλων Ειδικού Καταστήματος Κράτησης Νέων Αυλώνα
Συλλόγων Υπαλλήλων Συγκροτήματος Κορυδαλλού με τη στήριξη της Ομοσπονδίας Σωφρονιστικών Υπαλλήλων Ελλάδας (ΟΣΥΕ)
Έδρα: Αυλώνα Αττικής Τ.Κ. 190 11 ΤΗΛ./FAX: 22950-29924
syekkna@yahoo.gr www.syekkna.gr
osye@otenet.gr www.osye.org.gr

ΕΚΔΟΤΕΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ

Λαμπρόπουλος Κων/νος (Πρόεδρος ΣΥΕΚΚΝΑ)
Καρακίτσος Σπυριδών (Γ. Γραμματέας ΟΣΥΕ)

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ:

Αραβαντινός Αντώνης, Λαμπρόπουλος Κων/νος,
Καρακίτσος Σπυριδών, Μπισμπίκης Βασίλης, Βαρβατάκος Νίκος,
Παπασπυρόπουλος Κων/νος, Οικονομάκης Μάριος, Δούλος Βασίλης

ΔΙΟΡΘΩΣΗ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΩΝ: Βαρβατάκος Νίκος

* Τα άρθρα δεν εκφράζουν υποχρεωτικά τις απόψεις της εφημερίδας. Κάθε άρθρο πρέπει να είναι ενυπόγραφο, εκτός αυτών που προέρχονται από νυν κρατούμενους υπό την προϋπόθεση ότι θα αναφέρουν από ποιο κατάστημα κράτησης προέρχονται.

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:

Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.
Θεοδοσίου 23 Ίλιον τηλ.-fax: 210-2619003 & 210-2619696
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Ένας παράλογος νόμος γεμίζει τις φυλακές

Τα Σωφρονιστικά Ιδρύματα (φυλακές) είναι λειτουργικοί χώροι οι οποίοι, με την αρμοδιότητα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, (πρέπει να) λειτουργούν για την προστασία της κοινωνίας από αυτούς που αδικούν τους πολίτες. Τέτοιοι είναι – θεωρητικά – όσοι παραβαίνουν τους νόμους. Οι νόμοι είναι για να ρυθμίζουν την ομαλή λειτουργία της κοινωνίας, ώστε να υπάρχει όσο γίνεται λιγότερη αδικία.

Αδικία είναι μια βλαβερή πράξη σε άλλον («εις τρίτον»). Όταν, π.χ., σκοτώσω, βιάσω, ληστέψω, προσβάλω ή κάνω άλλη καταστροφική πράξη, αυτός που παθαίνει τη ζημιά είναι κάποιος άλλος άνθρωπος, διαφορετικός από εμένα, εναντίον του οποίου κάνω την πράξη αυτή. ΑΔΙΚΟΠΡΑΓΙΑ, λοιπόν, ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΒΛΑΒΕΡΗ ΠΡΑΞΗ ΣΕ ΑΛΛΟΝ. Αν κάνω μια βλαβερή πράξη στον εαυτό μου, π.χ φάω λιπαρά, πω πολύ αλκοόλ ή πέσω απ' την ταράτσα, ο νόμος δεν έχει καμία δουλειά ν' ασχοληθεί μαζί μου γιατί δεν αδικώ σε κάποιον άλλον. Ως ενήλικας πολίτης, μπορώ να είμαι υπεύθυνος (ή ανεύθυνος) για την προσωπική μου υγεία, χωρίς αυτό να αφορά τον νόμο.

Ένας νόμος είναι σωστός (δίκαιος) όταν τα οφέλη που προστατεύει είναι περισσότερα (σημαντικότερα) από τις ζημιές που ο ίδιος μπορεί να προκαλέσει. Ο νόμος που θα όριζε ότι «για να μου σώσει την υγεία» πρέπει, αν πίνω αλκοόλ, να φυλακίζομαι και να καταστρέφομαι κοινωνικά και σαν πρόσωπο, δε θα ήταν σωστός γιατί θα προκαλούσε μεγαλύτερη ζημιά από το όφελος που υποτίθεται ότι προστάτευει! Και ακόμα, όπως έδειξε η ποτοαπαγόρευση στις Η.Π.Α, το κοινωνικό κόστος (δημιουργία εγκληματικότητας και Μαφίας) θα τον έκανε καταστροφικό.

Κι όμως, ένας τέτοιος νόμος, που δημιουργεί περισσότερη βλάβη στην κοινωνία παρά ωφέλεια, υπάρχει και είναι ο (ναρκωτικός) νόμος, που κάνει παράνομη τη χρήση και κατοχή κάποιων ευφορικών και ψυχοτρόπων ουσιών. Με πρόσχημα πάλι την «προστασία της υγείας», δημιουργείται ένα κόστος πολλαπλάσια καταστροφικό και για τους χρήστες και για την κοινωνία.

Για τους χρήστες είναι καταστροφικό διότι προκαλεί: α) Διαταραχές υγείας (π.χ ηπατίτιδες) και θάνατοι από το ανεξέλεγκτο της ποιότητας και τη νοθεία⁽¹⁾ των προϊόντων, από την άγνοια και από τις ανθυγιεινές συνθήκες χρήσης (κανένας χρήστης δε θέλει να πεθάνει!), β) Περιθωριοποίηση, εγκληματοποίηση, ηθική δηλητηρίαση και τρομοκρατία, γ) Φυλακίσεις, ανακρίσεις, καταδίκες, εξευτελισμούς: πενήντα στους εκατό

κρατούμενους είναι για υποθέσεις παράνομων ουσιών. Ο Ναρκωτικός νόμος έφερε υπερκορεσμό στις φυλακές και στις προσωπικές τραγωδίες δ) Οικονομική αφάιμαξη και αιμορραγία στα δίκτυα μιας ανεξέλεγκτης και εγκληματικής μαύρης αγοράς. Ο Ναρκωτικός νόμος προκαλεί την αύξηση της διακίνησης καθώς μετατρέπει τον κάθε χρήστη σε μικροδιακινητή για να εξασφαλίσει τα έξοδα της δόσης του.

Για την κοινωνία είναι καταστροφικό διότι προκαλεί: α) Αύξηση του παράνομου εμπορίου – του οποίου το κεφάλαιο που διακινείται φτάνει τα 12.500 ευρώ το δευτερόλεπτο (σε παγκόσμιο επίπεδο!). Αυτό το κεφάλαιο είναι σε θέση να διαφθείρει σε όλα τα επίπεδα και να επηρεάζει τη νομοθεσία προς όφελός του. Είναι σε θέση να γιγαντώνει εγκληματικά κυκλώματα και οικονομικούς οργανισμούς ξεπλύματος και να επηρεάζει πολιτικές αποφάσεις, β) Αύξηση της εγκληματικότητας και της καταστολής, της παραβατικότητας και της τρομοκρατίας. Το 70% της εγκληματικότητας του δρόμου αφορά παραβάσεις σχετιζόμενες με τις παράνομες ουσίες, γ) Οικονομικό κόστος για τους φορολογούμενους πολίτες, για τη συντήρηση και ανάπτυξη των σχετικών δικτυικών, δικαστικών, σωφρονιστικών, προπαγανδιστικών κ.α. μηχανισμών (40 εκατομμύρια ευρώ την ημέρα, σε παγκόσμιο επίπεδο), δ) Αύξηση της χρήσης, ιδιαίτερα στις νεαρές ηλικίες όπου η απαγόρευση δρα σαν πρόκληση στην περιέργεια και στη διάθεση για κάτι τολμηρό, όπως γράφει και η σχετική έκθεση της Ε.Ο.Κ ήδη από το 1986 (2). Η Ελλάδα έχει πάρει πριν από 4 χρόνια την πρωτιά στη Δυτική Ευρώπη σε παραβατικότητα ανηλίκων για ναρκωτικά!⁽³⁾

Σχεδόν όλα τα δεινά του «προβλήματος των ναρκωτικών» είναι αποτελέσματα της ισχύουσας Ναρκωτικής πολιτικής, που μετατρέπει ένα θέμα προσωπικής ΕΠΙΛΟΓΗΣ, όπως η χρήση ουσιών, σε θέμα ΕΠΙΒΟΛΗΣ και δίωξης. Μετατρέπει ένα θέμα υγείας σε θέμα δημόσιας καταστολής. Από χρόνια, ανώτατα στελέχη των υπηρεσιών Δίωξης και Δικαιοσύνης τονίζουν την αναποτελεσματικότητα και επιδείνωση του προβλήματος με την ισχύουσα νομοθεσία και ζητούν την αλλαγή της.

Ο πρώην διευθυντής της δίωξης στην Scotland Yard Ed. Elison ζήτησε διαχωρισμό της κάνναβης από τις παράνομες ουσίες και χορήγηση ηρωίνης στα νοσοκομεία⁽⁴⁾. Παρόμοια πρόταση είχε κάνει και ο Αν. Φλώρος, π. Προϊστάμενος Δίωξης Νομού Αττικής, σε έκθεση στον και τότε υπ. Δημ. Τάξης Μ. Χρυσόχοιδη, από το 2001⁽⁵⁾. Και

Του Γιώργη Α. Οικονομόπουλου
– Ιατρού, Εκπροσώπου
της ΕΛΕΥ.ΣΥΝ.Α.
(Ελευθεριακού Συνδέσμου
Απεξάρτησης)

άλλος πρ. Προϊστάμενος Δίωξης ναρκωτικών στην ασφάλεια προστασιών, ο υποστράτηγος ε.α Γρ. Καρτσωνάκης, ζήτησε νομιμοποίηση της κάνναβης⁽⁶⁾. Ο δημόσιος εισαγγελέας του Βέρμοντ⁽⁷⁾, η ομοσπονδία αστυνομικών του Strathclyd⁽⁸⁾, η ομοσπονδία αστυνομικών Μ. Βρετανίας⁽⁹⁾ και ο αστυνομικός Διευθυντής Β. Ουαλίας Ρ. Μπράνστορμ⁽¹⁰⁾, ζήτησαν τη νομιμοποίηση της κάνναβης και τη νοσοκομειακή χορήγηση ηρωίνης. Ο Μπράνστορμ, μάλιστα, χαρακτήρισε τον πόλεμο των ναρκωτικών ανήθικο. Αξιωματούχοι του Ο.Η.Ε. αναγνωρίζουν ότι ο πόλεμος των ναρκωτικών απέτυχε «αλλά να μην το κουβεντιάσουμε»⁽¹¹⁾ και ο αντιπρόεδρος της επιτροπής Πολιτικών ελευθεριών της Ε.Ε. G. Catania δήλωσε την αποτυχία της καταστολής, «ενώ η Ολλανδία είναι στα ναρκωτικά κάτω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο»⁽¹²⁾. Ο πρώην πρόεδρος της Βραζιλίας σε άρθρο του στη Guardian αποτυπώνει αυτή την αποτυχία⁽¹³⁾. Η γερμανική Βουλή νομοθετεί τη χορήγηση ηρωίνης στους εξαρτημένους, ακολουθώντας τα παραδείγματα του Καναδά και της Ελβετίας⁽¹⁴⁾. Η Αργεντινή, το Μεξικό, η Βολιβία, η Κολομβία, ο Ισημερινός (και ετοιμάζεται και η Βραζιλία) νομιμοποίησαν φέτος τη χρήση όλων των παράνομων ουσιών ενώ η πορτογαλία έχει προηγηθεί από το 2001. Πολύ πρόσφατα (εφέτος) η Τσεχία επέτρεψε τη χρήση και κατοχή μικροποσοτήτων «ναρκωτικών» καθώς και καλλιέργεια για προσωπική χρήση⁽¹⁵⁾.

Σημειώσεις

1. Πρόσφατα (26 Ιανουαρίου) συνελήφθη έμπορος ηρωίνης με 3,5 κιλά σε σπίτι εξοπλισμένο με όλα τα σύγχρονα ηλεκτρονικά μηχανήματα νόθευσης (Ελευθεροτυπία, 27-1-2010).
2. Άρθρο 38 Εξεταστικής Επιτροπής για τα ναρκωτικά στις χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, Σεπτ. 1986.
3. Καθημερινή, 15-3-2006.
4. Νέα, 14-10-2000.
5. Βήμα, 5-7-2001.
6. Καθημερινή, 26-11-1989.
7. Robert Sanel, 30-11-2006.
8. Αντιπροσωπεύει 7.700 αστυνομικούς, Απρίλης 2006.
9. Ελευθεροτυπία, 20-2-2007.
10. Ελευθεροτυπία, 12-10-2007.
11. Καθημερινή, 17-11-2007.
12. Ελευθεροτυπία, 23-11-2007.
13. Καθημερινή, 18-9-2009.
14. Ελευθεροτυπία, 5-6-2009.
15. Ελευθεροτυπία, 15-12-2009.

Σιωπή...

Γκοβίλας Δημήτριος
Φύλακας στο Κατάστημα
Κράτησης Κορυδαλλού

Υπερπληθυσμός, έλλειψη προσωπικού, άθλιες συνθήκες διαβίωσης, εξοντωτικές συνθήκες εργασίας, άθλιο εργασιακό περιβάλλον. Αυτά είναι η πραγματικότητα που επικρατεί στο Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλού εδώ και πολλά χρόνια! Και στον ορίζοντα δεν φαίνεται φως σε αυτό το εργασιακό περιβάλλον για τους υπαλλήλους του Καταστήματος ούτε και καλύτερες συνθήκες διαβίωσης για τους κρατούμενους σύμφωνα με τις επιταγές του Σωφρονιστικού Κώδικα και της δικαιοσύνης. Δικαιοσύνη, ποια δικαιοσύνη, κάνει μέχρι 18 μήνες για την πρώτη δίκη, έως και δέκα χρόνια για την τελική ετυμηγορία! Ποιου Σωφρονιστικού Κώδικα, που στην πρώτη ανάγνωση κάποιου που έχει δουλέψει μέσα στη φυλακή η πρώτη αντίδρασή του είναι ο γέλωτας και μετά σιωπή και προβληματισμός. Γιατί από αυτά που γράφει δεν εφαρμόζονται ούτε τα μισά!

Σε τι, από πού θέλετε να αρχίσουμε, από τις κτηριακές εγκαταστάσεις, από τον διαχωρισμό καταδίκων και υποδίκων, από το πόσα τετραγωνικά αντιστοιχούν σε κάθε κρατούμενο και πόσους στοιβάζουμε σε ένα κελί, από την ελλιπή ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, το μόνο που κάνουμε καλά σε αυτό είναι η όλο και μεγαλύτερη χορήγηση ψυχοφαρμάκων σε όλο και περισσότερους κρατούμενους, σε λίγο οι κρατούμενοι που παίρνουν ψυχοφάρμακα θα είναι περισσότεροι από αυτούς που δεν παίρνουν φάρμακα, έχουμε καταντήσει το μεγαλύτερο ψυχιατρείο στην Ελλάδα! Προφανώς, υποθέτω ο νομοθέτης του Σωφρονιστικού Κώδικα δεν επισκέφτηκε ούτε μισό κατάστημα κράτησης παρά μάλλον αρκέστηκε στην αντιγραφή του τι ισχύει στα περισσότερα ευρωπαϊκά κράτη και τα προσαρμοσε στην ελληνική πραγματικότητα, παραβλέποντας (πώς θα μπορούσε άλλωστε να δει) τις συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί στην ελληνική κοινωνία την τελευταία δεκαετία. Σημασία είχε να παρουσιαστεί ο πιο φιλελεύθερος σωφρονιστικός κώδικας στον κόσμο, τι σημασία είχε αν δεν εφαρμόζεται στην πράξη. Σημασία έχει η ησυχία! Να μην ακούγεται τίποτα, τι σημασία έχει που τα ποντίκια και οι κατσαρίδες κάνουν βόλτες στους διαδρόμους και στα κελιά, τι σημασία έχει που δουλεύουμε εν έτει 2010 με το κλειδί και καμιά φορά για να κλείσει καλά ή για να ανοίξει μια

Συνέχεια στην 8η σελ.

Σιωπή...

Συνέχεια απ' την 7η σελ.

πόρτα πρέπει να τρώει και καμιά κλωτσιά, τι σημασία έχει που δουλεύουμε τουλάχιστον για οχτώ με δέκα μέρες για να πάρουμε ρεπό και το καλοκαίρι έως και 40 μέρες με ένα ή δύο ρεπό ενδιάμεσα για να βγούνε οι άδειες, έχει καμιά σημασία, όχι, αρκεί να υπάρχει ησυχία, γιατί αν γίνει κάτι ποιος θα φταίει; Μα φυσικά το φυλακάκι που δεν έκανε σωστά τη δουλειά του και ας είχε να προσέχει και να εξυπηρετεί

άλλους 450! Τότε και μόνο αποφασίζουν να μας κάνουν την τιμή να μας επισκεφτούν για να αποδώσουν την ευθύνη στο φυλακάκι, αυτό το ίδιο που κάθε μέρα τον βλέπουν οι κρατούμενοι και τον λυπούνται πλέον γιατί έχει να βγάλει ισόβια, ειδικά μετά το εκπληκτικό νομοσχέδιο για 40 συνεχόμενα έτη εργασίας! Τι, μήπως γράφω ανακριβείς ή μήπως τελικά έγινε αποσυμφόρηση, γιατί για πρώτη φορά Αύγουστο μήνα είμαστε γεμάτοι, τι θα γίνει από Σεπτέμβριο, θα βγάλουμε και ράντζα

στο διάδρομο όπως στα νοσοκομεία; Το ξέρω, η οικονομική κρίση. Κάντε την κρίση ευκαιρία λοιπόν και ξεκινήστε την αποσυμφόρηση γιατί οι κρατούμενοι ένα πράγμα δεν ανέχονται, να τους λες ψέματα, και αυτοί δεν έχουνε τίποτα να χάσουν, έτσι κι αλλιώς μέσα είναι, οι υπάλληλοι όμως των καταστημάτων κράτησης έχουμε γιατί εμείς θα είμαστε εκεί αλλά τότε μην έρθετε πάλι να ζητήσετε ευθύνες γιατί εδώ γίνεται ό,τι εσείς προστάζετε, οπότε η ευθύνη βαραινεί τις δικές σας πράξεις και μόνο. Επανειλημμένα σας έχουμε επισημάνει τις δυσκολίες που

αντιμετωπίζουμε ειδικά με τον υπερπληθυσμό και τη μεγάλη έλλειψη φυλακτικού προσωπικού, αντ' αυτού τι κάνετε, μας στέλνετε κάθε μέρα εισαγωγές από νέους κρατούμενους και τραβάτε φυλακτικό προσωπικό από το Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλού, τυχαίο είναι που πάνω από τους μισούς υπαλλήλους έχουμε κάνει αίτηση να αλλάξουμε Κατάστημα; Άνθρωποι είμαστε, δεν είμαστε ρομποτάκια, δεν χωράμε άλλους, το Κατάστημα έχει φτάσει στα όρια του, είμαστε λειτουργοί της δικαιοσύνης, δεν αντέχουμε άλλη υποβάθμιση.

Οικονομικές συνέπειες για την κοινωνία των εγκλειστών στα Καταστήματα Κράτησης της χώρας μας δεδομένης της οικονομικής κρίσης που πλήττει την ελληνική κοινωνία

1) Νεοεισερχόμενοι κρατούμενοι από την κοινωνία με μικροποινές (30) ημερών έως (30) μηνών για πλημμελήματα εξαγοράσιμα

Σήμερα το πρωί παραλάβαμε ένα νεαρό επιχειρηματία του νησιού μας, μόλις 31 ετών, που διατηρούσε κατάστημα ψυχαγωγίας (καφέ-μπαρ) στην παραλία μας, ο οποίος είχε καταδικασθεί για υγειονομικές παραβάσεις (Α.Ε.Π.Ι.) κλπ. Τέσσερις (4) παλιές αποφάσεις, με ποινή φυλάκισης 20 & 30 ημερών η καθεμία.

Εκείνος νεοεισερχόμενος στον χώρο μας, χαμένος. Ποιος να του το 'λεγε ότι για οικονομικά χρέη όχι μεγάλα ή σημαντικά στα 31 του χρόνια θα βρισκόταν στα σίδερα!!!

Το φαινόμενο αυτό βέβαια των κρατουμένων από κοινωνία με μικροποινές για πλημμελήματα όπως Κ.Ο.Κ., εργοδοτικές εισφορές, υγειονομικές παραβάσεις είναι πολύ συχνό τους τελευταίους περίπου 5 μήνες, σε κάθε παραλαβή κρατουμένων που πραγματοποιείται και αυτό μας αγανακτεί και μας προβληματίζει. Είναι πολύ ΑΔΙΚΟ.

Οι κατηγορούμενοι αδυνατούν να πληρώσουν τις ποινές τους με αποτέλεσμα να στοιβάζονται στα κρατητήρια των αστυνομικών τμημάτων, να γεμίζουν το Μεταγωγών και μετά, με αρκετά μεγάλο κόστος, να οδηγούνται στα ήδη ασφυκτικά γεμάτα καταστήματά μας για περαιτέρω κράτηση.

Φυσικά δεν υπάρχει η πολυτέλεια να κρατηθούν σε ειδικό χώρο. Όχι, θα πάνε με τους κλέφτες, τους εμπόρους ναρκωτικών, τους ανθρωποκτόνους. Έτσι, όλοι μαζί, βαρupoινίτες για κακουργήματα με μικροποινίτες για πλημμελήματα και οικονομικοί κρατούμενοι για να παίρνουν και μαθήματα για τη μετέπειτα ζωή τους. Αρκετά συχνά χωρίς κρεβάτι στο πάτωμα με θέα το ταβάνι. Δεν πειράζει όμως, όλα καλά, τουλάχιστον έχουν στέγη και τζάμπα φαί, νερό, ρεύμα. Τι διαχωρισμός κρατουμένων; Αυτό προς το παρόν είναι όνειρο απατηλό. Πολυτέλεια άπιαστη, αδύνατον να γίνει πράξη.

Είχαμε περιπτώσεις κρατουμένων από Χίο για χρέη, για τους οποίους προσπαθούσαν παράγοντες της τοπικής κοινωνίας να συγκεντρώσουν χρηματικά ποσά - και πάλι με δυσκολία - για να μπορέσουν να τους αποφυλακίσουν.

2) Δυσχέρεια στην πραγματοποίηση επισκεπτηρίων των κρατουμένων λόγω παραμεθορίου. Μεγάλο κόστος ταξιδιού (εισιτήρια, διαμονή,

διατροφή)

Δεχόμαστε καθημερινά στη Γραμματεία του καταστήματος αιτήσεις κρατουμένων με θέμα: «Μεταγωγή σε άλλο κατάστημα κράτησης» με αιτιολογία: « Η φυλακή σας είναι πολύ μακριά και δεν μπορούν οι συγγενείς μου να με επισκεπτονται λόγω του μεγάλου κόστους του ταξιδιού».

Δυσχέρεια λοιπόν και στην πραγματοποίηση επισκέψεων συγγενών στους κρατούμενους. Και γνωρίζουμε όλοι μας πολύ καλά με πόση χαρά περιμένει ο εγκλειστος μια επίσκεψη αγαπημένου του προσώπου, πόσο τον βοηθάει ψυχολογικά, τι ικανοποίηση παίρνει.

Σπάνια όμως τον τελευταίο καιρό έρχονται επισκέπτες από Αθήνα ή από την υπόλοιπη χώρα. Συνήθως οι επισκέπτες είναι από Χίο και κάποιες φορές από το γειτονικό μας νησί, τη Λέσβο. Είναι πολλά τα χρήματα που χρειάζονται και δεν περισσεύουν για ταξιδάκια στην παραμεθόριο. Κι εμείς διαβιβάζουμε πληθώρα αιτήσεων των κρατουμένων στο Υπουργείο μας, που με τη σειρά του είναι αδύνατον να τις ικανοποιήσει. Οι κρατούμενοι ζητούν απάντηση στο αίτημά τους, συνήθως δεν υπάρχει απάντηση ή αν υπάρχει είναι αρνητική, διαμαρτύρονται, αγανακτούν και πολλές φορές προβαίνουν σε πράξεις απελπισίας όπως σε κόψιμο φλεβών ή σε απεργίες πείνας.

3) Μηδενικό χρημάτιο (ατομικός λογαριασμός) κρατουμένων

Το 70% των κρατουμένων είναι άποροι και αλλοδαποί. Το κουτάκι στην κιγκλίδα καθημερινά γεμάτο με χαρτάκια που γράφουν ονοματεπώνυμο κρατουμένου και από κάτω: «θέλω κοινωνική υπηρεσία, είμαι άπορος», «θέλω τσιγάρα, δεν έχω λεφτά», «δεν έχω ρούχα, είμαι άπορος», «Μια τηλεκάρτα, σας παρακαλώ, να επικοινωνήσω με τους δικούς μου, με τον δικηγόρο μου», «Θέλω σαμπουάν, αφρό ξυρίσματος, ξυραφάκια, σκόνη ρούχων, χαρτί υγείας κ.λπ.».

Γεμίσαμε με άπορους και αλλοδαπούς, που δεν έχουν στον ήλιο μοίρα αλλά ούτε και μέσα στη φυλακή που δεν βλέπει ο ήλιος!!! Κοινωνική υπηρεσία, ανύπαρκτη. Με προσπάθειες-ενέργειες κάποιων περισσότερο ευαίσθητων υπαλλήλων του καταστήματος επιτυγχάνεται η παροχή δωρεών-προσφορών από την τοπική κοινωνία της Χίου. Μεμονωμένοι άνθρωποι που δίνουν κάτι από το περίσσεμα τους, ο παπάς μας που συγ-

κεντρώνει αρκετά συχνά από τους ενορίτες χρηματικά ποσά για άπορους κρατούμενους, εκπρόσωποι κάποιων φιλανθρωπικών οργανώσεων όπως ο Ερυθρός Σταυρός, η εκπρόσωπος της Καθολικής Εκκλησίας, κάτι λίγα, τώρα πια, σχολεία. Θυμάμαι ότι παλιά, τα πρώτα χρόνια που διορίστηκα, χρειαζόταν να έχουμε ένα δωμάτιο-αποθήκη στο οποίο φυλάσσονταν οι δωρεές προς τους κρατούμενους μέχρι να μοιραστούν - συνήθως καθαριστικά ατομικής χρήσεως και απορρυπαντικά. Τώρα πια αρκεί μια μικρή ντουλάπα που πολλές φορές είναι άδεια. Περσασμένα μεγαλεία...Συνήθως γεμίζει πια μόνο Χριστούγεννα και Πάσχα. Πού είναι οι παλιές καλές εποχές; Οι δωρητές μειώθηκαν και πόσο να τους πιέσεις, δυσκολεύονται πια να προσφέρουν, δεν περισσεύει, δεν μπορούν. Κρατούμενοι καθημερινά φωνάζουν στην κιγκλίδα: ένα τσιγάρο, υπάλληλε, σε παρακαλώ, μια τηλεκάρτα, βοηθήστε με... Απάντηση; «Δεν έχουμε τίποτα».

Όσο σκληρός υπάλληλος και αν είσαι, όσο κι αν κλείνεις τ' αυτιά σου ή τα μάτια σου, όσο κι αν προσπαθείς να μείνεις ανέπαφος από αυτή την εικόνα της αθλιότητας, της δυστυχίας, των μειώσεων, των περικοπών, των ελλείψεων και των παραλείψεων, δεν μπορεί, είσαι άνθρωπος, κάτι κάπου θα σε αγγίξει, θα σε πονέσει και θα προβληματιστείς.

Εσείς, οι πολιτικοί αυτού του τόπου που φτιάχνετε νόμους και τροπολογίες για τον λαό που σας επέλεξε, που εκδίδατε κανονιστικές ρυθμίσεις και αποφάσεις σχετικά με το εργασιακό μας περιβάλλον, που τον τελευταίο καιρό έχετε προβεί και σε περικοπές του εισοδήματός μας χωρίς δεύτερη σκέψη κάνοντας έτσι την ψυχολογία μας κομμάτια, καλά θα ήταν εάν έχετε τόλμη να μπειτε για ένα 24ωρο στην κοινωνία των εγκλειστών υπαλλήλων και κρατουμένων και να βιώσετε όσα βιώνουμε εμείς καθημερινά.

Κι εσείς, δικαστές, βρείτε τρόπους, κάντε προτάσεις στους αρμοδίους να μην οδηγούνται στις φυλακές μας μικροποινίτες. Αντί να τους οδηγείτε στις φυλακές, οδηγήστε τους σε κοινωνικά ιδρύματα και σε δημόσιες υπηρεσίες για παροχή άμισθης εργασίας. Και ελεύθεροι θα είναι και χρήσιμοι στο κράτος και όχι βάρος και αύξηση της δύναμης κρατουμένων στα καταστήματα κράτησης της χώρας, που ασφυκτιούν.

ΜΑΡΙΑ Α. ΝΤΙΛΗ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΧΙΟΥ